

“मीठे बच्चे- यादको यात्रामा बेपर्वाह (अलबेला) नबन, यादबाट नै आत्मा पावन बन्नेछ, बाबा आउनुभएको छ सबै आत्माहरूको सेवा गरेर उनीहरूलाई शुद्ध बनाउन ।”

प्रश्न:- कुनचाहिँ स्मृति भइरह्यो भने खान-पान शुद्ध हुनेछ ?

उत्तर:- हामी सचखण्डमा जान वा मनुष्यबाट देवता बन्न बाबाको पासमा आएका छौं- यो कुराको स्मृति रह्यो भने खान-पान शुद्ध हुनेछ किनकि देवताहरूले कहिल्यै अशुद्ध चीज खाँदैनन् । जब हामी सत्य बाबाको पासमा सचखण्ड, पावन दुनियाँको मालिक बन्न आएका छौं भने पतित (अशुद्ध) बन्न सक्दैनौं ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सोध्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी जब यहाँ बस्छौ भने कसलाई याद गर्छौ ? आफ्नो बेहदका बाबालाई । उहाँ कहाँ हुनुहुन्छ ? उहाँलाई पुकारिन्छ नि- हे पतित-पावन ! आजकाल संन्यासीहरूले पनि भन्ने गर्छन् पतित-पावन सीताराम अर्थात् पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला राम आउनुहोस् । यो त बच्चाहरूले सम्झन्छन्- पावन दुनियाँ सत्ययुगलाई, पतित दुनियाँ कलियुगलाई भनिन्छ । अहिले तिमी कहाँ बसेका छौ ? कलियुगको अन्त्यमा यसैले पुकार्छन्- बाबा आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । हामी को हौं ? आत्मा । आत्मालाई नै पवित्र बन्नु छ । आत्मा पवित्र बन्छ भने शरीर पनि पवित्र मिल्छ । आत्मा पतित बन्नाले शरीर पनि पतित मिल्छ । यो शरीर त माटोको पुतला हो । आत्मा त अविनाशी छ । आत्माले यी अंगहरूद्वारा भन्छ, पुकार्छ- हामी धेरै पतित बनेका छौं, हामीलाई आएर पावन बनाउनुहोस् । बाबाले पावन बनाउनुहुन्छ । ५ विकाररूपी रावणले पतित बनाउँछ । बाबाले अहिले स्मृति दिलाउनु भएको छ- हामी पावन थियौं फेरि यसरी ८४ जन्म लिँदा-लिँदा अहिले अन्तिम जन्ममा छौं । यो जुन मनुष्य सृष्टिरूपी वृक्ष छ, बाबा भन्नुहुन्छ- म यसको बीजरूप हुँ, मलाई बोलाउँछन्- हे परमपिता परमात्मा, गड फादर, मलाई मुक्ति दिनुहोस् । हरेकले आफ्नो लागि भन्छन्- मलाई छुडाउनुहोस् र पण्डा बनेर शान्तिधाम घरमा लैजानुहोस् । संन्यासी आदिले पनि भन्छन्- स्थायी शान्ति कसरी मिल्छ ? अब शान्तिधाम त हो घर । जहाँबाट आत्माहरू पार्ट खेल्न आउँछन् । वहाँ केवल आत्माहरू मात्र हुन्छन् शरीर हुँदैन । आत्माहरू नाङ्गो अर्थात् शरीर विना नै रहन्छन् । नाङ्गोको अर्थ यो होइन- कपडा नलगाउनु । होइन, शरीर विना आत्माहरू नाङ्गो (अशरीरी) रहन्छन् । बाबाले भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, तिमी आत्माहरू वहाँ मूलवतनमा विना शरीर रहन्छौ, त्यसलाई निराकारी दुनियाँ भनिन्छ ।

बच्चाहरूलाई सिँढीमा सम्झाइएको छ- हामी कसरी सिँढीबाट तल उत्रिदै आएका हौं । बढीमा पूरा ८४ जन्म लागेको छ । फेरि कसैले एक जन्म पनि लिन्छ । आत्माहरू माथिबाट आई नै रहन्छन् । अहिले बाबाले भन्नुहुन्छ- म आएको छु पावन बनाउन । शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा तिमीलाई पठाउनुहुन्छ । शिवबाबा हुनुहुन्छ आत्माहरूका पिता र ब्रह्मालाई भनिन्छ आदि देव । यी दादामा बाबा कसरी आउनुहुन्छ, यो तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ । मलाई बोलाउँछन् पनि- हे पतित-पावन आउनुहोस् भनेर । आत्माहरूले यस शरीरद्वारा बोलाएको छ । मुख्य आत्मा हो नि । यो हो नै दुःखधाम । यहाँ कलियुगमा हेर बस्दा-बस्दै अचानक मृत्यु हुन्छ, वहाँ यसरी कोही बिमारी नै हुँदैन । नाम नै छ स्वर्ग । कति राम्रो नाम छ । भन्ने बित्तिकै दिलमा खुसी हुन्छ । क्रिश्चियनहरूले पनि भन्छन्- क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले प्याराडाइज (स्वर्ग) थियो । यहाँ हिन्दूहरूलाई त केही पनि थाहा छैन किनकि उनीहरूले सुख धेरै देखेका छन् भने दुःख पनि धेरै देखिरहेका छन् । तमोप्रधान बनेका छन् । ८४ जन्म पनि यिनीहरूको हुन्छ । आधाकल्पपछि फेरि अरू धर्महरू आउँछन् । अहिले तिमी सम्झन्छौ- आधाकल्प देवी-देवताहरू छँदा अरू कुनै धर्म थिएन । फेरि त्रेतामा जब राम भए त्यसबेला पनि इस्लामी-बौद्धी थिएनन् । मनुष्य त विल्कुल घोर अँध्यारोमा छन् । भनिदिन्छन्- दुनियाँको आयु लाखौं वर्ष छ, त्यसैले मानिसहरू कलियुग अभै सानो बच्चा छ भनी अलमलिन्छन् । तिमी अहिले सम्झन्छौ- कलियुग पूरा भएर अब सत्ययुग आउनेछ । त्यसैले तिमी आएका छौ बाबाबाट स्वर्गको वर्सा लिन । तिमी स्वर्गवासी थियौ । बाबा आउनुहुन्छ नै स्वर्गको स्थापना गर्न । तिमी नै स्वर्गमा आउँछौ, बाँकी सबै शान्तिधाम घर जान्छन् । त्यो हो प्यारो घर (स्वीट होम),

आत्माहरू वहाँ निवास गर्छन् । फेरि यहाँ आएर पार्टधारी बन्छन् । शरीर बिना त आत्माले बोल्न पनि सक्दैन । वहाँ शरीर नहुनाको कारणले आत्माहरू शान्तिमा रहन्छन् । फेरि आधाकल्प देवी-देवताहरू हुन्छन्, सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी । फेरि द्वापर-कलियुगमा हुन्छन् मनुष्य । देवताहरूको राज्य थियो फेरि अब उनीहरू कहाँ गए ? कसैलाई थाहा छैन । यो ज्ञान अहिले तिमीलाई बाबाबाट मिल्छ । अरू कुनै मनुष्यमा यो ज्ञान छैन । बाबा नै आएर मनुष्यहरूलाई यो ज्ञान दिनुहुन्छ, जसबाट नै मनुष्यबाट देवता बन्छन् । तिमी यहाँ आएका नै हो मनुष्यबाट देवता बन्न । देवताहरूको खान-पान अशुद्ध हुँदैन, उनीहरूले कहिले बिँडी आदि पिउँदैनन् । यहाँका पतित मनुष्यहरूको कुरै नसोध- के-के खान्छन् ! अब बाबाले सम्झाउनुहुन्छ यो भारतवर्ष पहिले सचखण्ड थियो । अवश्य पनि सत्य बाबाले स्थापना गर्नुभएको थियो । बाबालाई नै सत्य (द्रुथ) भनिन्छ । बाबाले नै भन्नुहुन्छ- मैले नै यस खण्डलाई सचखण्ड बनाउँछु । तिमी सच्चा देवता कसरी बन्न सक्छौ, त्यो पनि तिमीलाई सिकाउँछु । कति बच्चाहरू यहाँ आउँछन्, त्यसैले घर आदि बनाउनुपर्ने हुन्छ । अन्तसम्म पनि बनि नै रहनेछन्, धेरै बन्नेछन् । घर पनि किन्नेछन् । शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा कार्य गर्नुहुन्छ । ब्रह्मा भए श्याम किनकि यो धेरै जन्मको अन्तको जन्म हो नि । यी फेरि गोरा बन्नेछन् । कृष्णको चित्र पनि गोरो र कालो छ नि । म्युजियममा ठूला-ठूला राम्रा चित्रहरू छन्, जसमाथि तिमीले कसैलाई पनि राम्रोसँग सम्झाउन सक्छौ । यहाँ बाबाले म्युजियम बनाउन लगाउनुहुन्न यसलाई भनिन्छ *टावर अफ साइलेन्स* । तिमी जान्दछौ- हामी शान्तिधाम आफ्नो घर जान्छौं । हामी वहाँका निवासी हौं फेरि यहाँ आएर शरीर लिएर पार्ट बजाउनेछौं । बच्चाहरूलाई पहिले-पहिले यो निश्चय हुनुपर्छ- यो कुनै साधु-सन्तले पढाउँदैनन् । यी दादा त सिन्धका थिए तर यिनमा जो प्रवेश गरेर बोल्नुहुन्छ- उहाँ हुनुहुन्छ ज्ञानका सागर । उहाँलाई कसैले जान्दैन जान्दैनन् । भन्छन् पनि गड फादर । फेरि भनिदिन्छन् उहाँको नाम-रूप छँदै छैन । उहाँ निराकार हुनुहुन्छ, उहाँको कुनै आकार छैन । फेरि भनिदिन्छन् उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ । अरे, परमात्मा कहाँ हुनुहुन्छ ? भन्नेछन् उहाँ सर्वव्यापी हुनुहुन्छ, सबैभित्र हुनुहुन्छ । अरे, हरेकभित्र आत्मा बसेको छ, सबै भाइ-भाइ हुन् नि, फेरि घट-घटमा परमात्मा कहाँबाट आउनुभयो ? यस्तो त भनिदैन परमात्मा पनि हुनुहुन्छ र आत्मा पनि छ । परमात्मा बाबालाई बोलाउँछन्, बाबा आएर हामी पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस् । मलाई तिमी बोलाउँछौ यो धन्धा, यो सेवा गर्नको लागि । हामी सबैलाई आएर शुद्ध बनाउनुहोस् । पतित दुनियाँमा मलाई निमन्त्रण दिन्छौ, भन्छौ- बाबा हामी पतित छौं । बाबाले त पावन दुनियाँ देख्दै देख्नुहुन्न । पतित दुनियाँमा नै तिम्रो सेवा गर्नको लागि आउनुभएको छ । अब यो रावण राज्य विनाश हुनेछ । बाँकी तिमीले जुन राजयोग सिक्छौ त्यसबाट गएर राजाहरूको राजा बन्नेछौ । तिमीलाई अनगिन्ती पटक पढाउनुभएको छ । फेरि ५ हजार वर्षपछि तिमीलाई नै पढाउनुहुनेछ । सत्ययुग-त्रेताको राजधानी अहिले स्थापना भइरहेको छ । पहिले हुन्छ ब्राह्मण कुल । प्रजापिता ब्रह्मा गायन गरिएको छ नि, जसलाई एडम, आदि देव भनिन्छ । यो कसैलाई थाहा छैन । धेरै छन् जो यहाँ आएर सुनेर फेरि मायाको वश हुन्छन् । पुण्य आत्मा बन्दा-बन्दै पाप आत्मा बन्न पुग्छन् । माया धेरै शक्तिशाली छ । सबैलाई पाप आत्मा बनाइदिन्छ । यहाँ कोही पनि पवित्र आत्मा, पुण्य आत्मा छैन । पवित्र आत्मा देवी-देवताहरू नै थिए, जब सबै पतित बन्छन् तब बाबालाई बोलाउँछन् । अहिले यो हो रावण राज्य पतित दुनियाँ, यसलाई भनिन्छ काँडाको जंगल । सत्ययुगलाई भनिन्छ फूलको बगैँचा (गार्डेन अफ फ्लावर्स) । मुगल गार्डेनमा कति राम्रा-राम्रा फूल छन् । आँकका फूल पनि पाइन्छन् तर यसको अर्थ कसैले पनि सम्झदैनन्, शिवमाथि आँक किन चढाउँछन् ? यो पनि बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । मैले जब पढाउँछु उनमा कुनै फस्टक्लास मोती, कुनै रतन ज्योति, कुनै फेरि आँकका पनि छन् । नम्बरवार त छन् नै । त्यसैले यसलाई भनिन्छ नै दुःखधाम, मृत्युलोक । सत्ययुग हो अमरलोक । यी कुरा कुनै शास्त्रमा छैनन् । शास्त्र त यी दादाले पढेका छन्, बाबाले त शास्त्र पढाउनुहुन्न । बाबा त स्वयं सद्गति दाता हुनुहुन्छ । उहाँले त गीतालाई सिफारिस (रिफर) मात्र गर्नुहुन्छ । सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि गीता भगवान्ले नै उच्चारण गर्नुभएको हो तर भगवान् कसलाई भनिन्छ, यो हिन्दूहरूलाई थाहा छैन । बाबाले भन्नुहुन्छ- म निष्काम सेवा गर्छु, तिमीलाई विश्वको मालिक बनाउँछु, म बन्दिनँ । स्वर्गमा तिमी मलाई याद

गर्दनौ । दुःख में सिमरण सब करे, सुख में करे ना कोय । यसलाई दुःख र सुखको खेल भनिन्छ । स्वर्गमा अरू कुनै दोस्रो धर्म हुँदै-हुँदैन । उनीहरू सबै पछि आउँछन् । तिमी जान्दछौ- अब यो पुरानो दुनियाँको विनाश हुनेछ, जोडले प्राकृतिक प्रकोप, तूफान आउनेछन् । सबै खतम हुनेछ ।

त्यसैले बाबा अहिले आएर बेसमझबाट समझदार बनाउनुहुन्छ । बाबाले कति धनमाल दिनुभएको थियो, सबै कहाँ गयो ? अहिले कति कंगाल बनेका छन् । भारतवर्ष जुन सुनको चिडिया थियो त्यो अब के बनेको छ ? अब फेरि पतित-पावन बाबा आउनुभएको छ, राजयोग सिकाइरहनु भएको छ । त्यो हो हठयोग, यो हो राजयोग । यो राजयोग दुवैका लागि हो, त्यो हठयोग केवल पुरुषले नै सिक्छन् । अब बाबा भन्नुहुन्छ- पुरुषार्थ गर, विश्वको मालिक बनेर देखाऊ । अब यस पुरानो दुनियाँको विनाश त हुनु नै छ, बाँकी थोरै समय छ, यो लडाईँ अन्तिम लडाईँ हो । यो लडाईँ शुरु भयो भने रोकिन सक्दैन । यो लडाईँ शुरु नै तब हुनेछ जब तिमीले कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्नेछौ र स्वर्गमा जाने लायक बन्नेछौ । बाबा फेरि पनि भन्नुहुन्छ- यादको यात्रामा बेवास्ता नगर । यसमा नै मायाले विघ्न ल्याउँछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बाबाद्वारा राम्रोसँग पढेर फस्टक्लास फूल बन्नु छ, काँडाको यस जंगललाई फूलको बगैँचा बनाउनमा बाबालाई पूरा मदत गर्नु छ ।
- २) कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्न वा स्वर्गमा उच्च पद पाउने अधिकार प्राप्त गर्नको लागि यादको यात्रामा तत्पर रहनु छ, बेपर्बाह गर्नु छैन ।

वरदान:- कर्मबन्धनलाई सेवाको बन्धनमा परिवर्तन गरेर सबैबाट न्यारा र परमात्माको प्यारा भव परमात्म प्यार ब्राह्मण जीवनको आधार हो तर त्यो तब मिल्नेछ जब न्यारा बन्नेछौ । यदि प्रवृत्तिमा रहेका छौ भने सेवाको लागि रहेका हौ । कहिले पनि यो नसम्भ- हिसाब-किताब छ, कर्मबन्धन छ... तर सेवा हो । सेवाको बन्धनमा बाँधिनाले कर्मबन्धन खतम हुन्छ । सेवाभाव भएन भने कर्मबन्धनले खिच्छ । जहाँ कर्मबन्धन छ वहाँ दुःखको लहर हुन्छ, सेवाको बन्धनमा खुसी हुन्छ । त्यसैले कर्मबन्धनलाई सेवाको बन्धनमा परिवर्तन गरेर न्यारा प्यारा रह्यौ भने परमात्म प्रिय बन्नेछौ ।

स्लोगन:- जसले स्व-स्थितिद्वारा हरेक परिस्थितिलाई पार गर्छ, उही श्रेष्ठ आत्मा हो ।